

Reisebrev nr. 4

Da jeg skrev siste reisebrevet var jeg fremdeles Colorado. Nå sitter jeg på Hi-Hostel i Seattle, og her jeg vært før. Det er nesten som jeg kjenner denne byen.

Men for å begynne med begynnelsen. For første gang opplevde jeg at Amtrak-tog ligger foran ruteplanen. Slik var det med California Zephyr onsdag og slik har det vært i dag også. Men Amtrak lurte statistikken. De har unormal lang tid fra siste stopp til ankomst-stasjon. Når toget så holder ruta, førte det til at vi var 40 minutter «for tidlig» framme i Seattle.

Turen fra Grand Junction i Colorado til Salt Lake city i Utah byr på mye fin natur som for meg er ganske eksotisk. En kjører gjennom lange og trange daler eller *gorges* som de kalles, og over store ørkenområder. Noen steder er det ikke plass til jernbanelinja og firefelts motorveg. Hva gjør amerikanerne da? Jo, de bygger motorveien i to etasjer. Det er jo ingenting som sier at kjøreretningene må ligge ved siden av hverandre.

Jeg fryder meg stadig over navn her i landet. Jeg vet ikke hvor mange *Junction* jeg har vært innom, men hva er mer naturlig enn at steder jernbanelinjer krysses eller har avgreining, kalles for *Junction*?

Et sted heter ganske enkelt *Helper*. Hvorfor? Jo, det var her hjelpelokomotivene (*Hjelpers*) var stasjonert. De skulle hjelpe godstogene opp de kraftige stigningene til *Soldier Summit* på 2270 meters høyde. Stedet er oppkalt etter en gruppe soldater som ble gravlagt der på 1860-tallet. Et sted heter *Donners Pass* og *Donners Lake* etter en nybyggergruppe på 87 personer vinteren 1846/47 blei utsatt for snøstorm. Da hjelpen kom fram 19. februar 1847, hadde halvparten av gruppa omkommet av sult eller frosset i hjel. Av de døde var 4 kvinner og 14 barn. Litt lenger vest – et sted som heter *Norden* – kjørte toget *City of San Francisco* seg fast. Det tok 4 dager før hjelpen kom fram for alle vegene var stengt av uvær, men så er den gjennomsnittlige årlige snømengden på stedet hele 34 fot eller vel 10 meter!

Det merkeligste og kanskje enkleste navnet har jeg funnet i Colorado. Da de første nybyggerne slo seg ned på stedet, hadde det ikke noe navn. Derfor ga de stedet navnet «*No Name*» så i dag er adressen «*No Name, Colorado*».

Hovedstaden i California, Sacramento, er vel verdt et besøk. Alt virket så avslappet der. Trafikken var liten og rolig. Jeg tror aldri jeg har gått så mye på rødt lys som jeg gjorde i går! Dessuten er det en nydelig by.

Det var en nesten 30 grader i Sacramento i går, men forskjell på dag og natt er stor. Da jeg ved midnatt satt og ventet på toget nordover, var det skikkelig kjølig.

Jeg hadde meg selvfølgelig et par turer på *California State Rail Road Museum*. Bildet viser et «Front Cab Steam Locomotive». Tunnellene og 60 miles med snøoverbygg gjorde mannskapene på lokomotivene syke av all røyken og gassen. Central Pacific bygde så lokomotiv med førerhytta foran. Det skal ha vært over 200 slike. Nå er det bare dette igjen.

Jeg brukte også mye tid i Old Sacramento, en bydel som stammer fra nybyggertiden og gullrushet. Jeg var også på omvisning i Capitol der statens senat og kongress holder til, og der også guvernøren har sine kontorer.

Det var artig var det å gå en by med fine parker med palmer, redwood-trær og appelsintrær der fjorårets appelsiner fremdeles hang igjen.

Sacramento er en by jeg på det sterkeste vil anbefale. Nordre California er mer enn San Francisco!

Dagen skulle også by på overraskelse. Bittert var det, og kostet litt gjorde det. Også jeg som helt fra guttedagene har studert alle mulige slags ruteplaner!

Jeg hadde litt ekstra tid og tok «The Light Rail» ut til *Historic Folsom*. Der spiste jeg middag og tok det rolig, og da klokka var kvart på åtte, ruslet jeg ned til stasjon. Der var det ikke noe tog. Jeg kikket på ruteplanen: Siste tog fra Folsom hadde gått for 20 minutter siden. De siste togene om dagen gikk bare til Sunrise, 12miles, fra Folsom! Da ble godt råd dyrt: Cab til Sunrise! Heldigvis er drosjeprisene noe annet her

enn hjemme, Men tabben kosta meg 32\$ inkludert tips – ca. 200 kr for 20 km.

Jeg får slutte nå. Jeg skal tidlig opp. Det blir dagstur til Vancouver, Canada. Toget går allerede kl 7.40 og jeg er tilbake ca. kl 22. Skal bli artig «å prøve» de spanskbygde krengetogene.

Seattle 26.04.2013

Torstein